

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan središ, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Srbska ministerska obtožba.

V srbski skupščini se vršijo te dni tako žalostni in za to državo tako malo častni prizori, da mora vsakega prijatelja srbskega naroda in zlasti vsakega Slovana boleti srce. Svet gleda strmé na te dogodbe, neprijatelji slovanskih narodov pa se posmehujejo in ponavljajo ter pogrevajo stare fraze o barbarstvu, o orijentalnih razmerah in o politični nezrelosti južnih Slovanov in to tem laglje, ker jim je le težko prerekati.

Pred narodnimi zastopniki se zagovarjajo sedaj bivši člani liberalnega ministerstva Avakumovičevega, zagovarjajo sebe, svoje delovanje in svoje poštenje, tožniki in zajedno sodniki pa so njihovi politični nasprotniki, kateri bi jako modro storili, da po svetopisemskem nasvetu pometajo najprej pred svojim pragom.

Zgodovina te ministerske obtožbe je precej znana, tako da je dovelj, ako omenimo samo glavne momente, katere so jo prouzročile. Vsakdo vé, da je bivši regent Ristić oživiloril le malo časa trajajoči liberalni régime. V družbi z regentom Belimarkovičem se je kot nositelj kraljevske oblasti iznebil radikalne vlade, kateri na čelu je stal Pasić, in izročil državno krmilo tisti stranki, katero je on sam toliko let srečno in nesrečno vodil, namreč liberalcem. Liberalno ministerstvo, katero je sestavil Avakumović — duša mu je bil minister notranjih del Ribarac — ravnilo je po Ristićevih ukazih in skušalo z vsemi sredstvi, utrditi liberalni stranki vladu. Ta sredstva niso bila vedno zakonita in ustavna; to je istina, katere nihče ne utaji, ali v Srbiji vladajo res še nekoliko primitivne ali bolje rečeno patrijarhalne razmere, in če pregledujemo zgodovino kraljevine Srbije v zadnjih dvajsetih letih, najdemo skoro na vsaki strani zabeležene čine nezakonitega nasilstva. Razkralj Milan ni postopal nikdar strogo ustavno in tudi njegovi svetovalci, bodi jim ime Garašanin ali Piročkanac, Ristić, Kristić ali kakorkoli, se niso nikdar odlikovali po posebni skrupuloznosti, kakor tudi opozicija ni nikdar vpraševala, ali more vsak svoj korak opravičiti točno po zakonu. Ne rečemo, da more liberalno ministerstvo Avakumović-Ribarac opravičiti svoje

protizakonito postopanje, sklicevaje se na jednako delovanje prednikov; to bi bil slab izgovor; ali pravičen in vesten sodnik mora konstatovati, da je politični vzduh v Srbiji nekako inficiran z nekimi bakterijami, iz katerih se je porodilo neprimerno srdito strankarstvo, in če se nadalje še uvažuje izredno živahni temperament srbskega naroda, potem se ni čuditi, da tudi najboljšim srbskim državnikom nedostaja tistega finega čustva za pravičnost, katero odlikuje na pr. angleške politike, ni se čuditi, ker se pogrešajo ta ista čustva tudi pri drugih politikih v stoletja starih državah.

Ristić je s pomočjo liberalnega ministerstva skušal ugonobiti radikalno stranko, in kdo vé ali bi se mu ne bilo sčasoma posrečilo, da se ni tedaj še nedoletni kralj iz strahu pred pretečo revolucijo zvezal z nasprotniki liberalcev in tako rešil sebi krono, državo pa prenevarne krize. Komaj pa so čutili radikalci, da stojé zopet na trdnih tleh, komaj so imeli zopet oblast v svojih rokah, razvnela se je v njih osvetoželjnost in ker staremu Ristiću niso mogli doživeti, saj kot kraljevski namestnik ni bil odgovoren za vladne čine, lotili so se izvrševalcev Ristićeve volje, članov bivšega liberalnega ministerstva in je obtožili kršenja ustave in zakonov.

Radikalna večina skupščine se ni baš lahko odločila za zatožni predlog. Tudi v radikalni stranki je nekaj treznih mož, kateri poznajo razmere in vedo, da je nevarno igrati se z ognjem, a njihovega svaričnega glasu niso hoteli slušati tisti preenergični elementi, kateri nosijo v radikalnem klubu zvonec ter često nadomeščajo razsodnost z nebrzdanostjo in zato so morali odnehati previdnejši člani, samo, da preprečijo razpad stranke.

Obtožni predlog dolži bivše liberalne ministre dolge vrste grehov. Očita se jim, da niso pravočasno sklicali skupščine, da so samovoljno podaljšali trgovinsko pogodbo z našo monarhijo, da so pri volitvah v občinske zastope in v skupščino strahovali volilce in falsificirali volilne listine, da so narodno vojsko zlorabljali v strankarske svrhe in provocirali krvave izgrede, s kratka, radikalci so liberalnim ministrom naložili na pleča več grehov, nego jih morejo ti prenašati in opravičiti.

Naš list je ves čas, dokler so paševali liberalci, zagovarjal radikalno stranko in odločno obsojal postopanje Ristićeve vlade kot nepravilno in nezakonito. Tudi sedaj ne rečemo, da je moči opravičiti postopanje liberalne stranke z veljavnimi zakoni. Nikakor ne. Liberalna vlada je imela svoj cilj in je delovala v tem zmislu, kjer pa niso zadostovala zakonita sredstva, zatisnila je oči, da ne vidi, kako izvrševalci njenih naredeb krše ustavo. Da so v Srbiji druge razmere, odobravali bi brezpogojno obtožbo in hvalili tožitelje, ali prav ker poznamo razmere še precej dobro, ne moremo tega storiti. Liberalci so hudo grešili, a obtožnica je bila vendar nepotrebna in neumestna.

Radikalci so sedaj zopet gospodarji v državi, in kot množična stranka, katera ima za soboj ves narod, morali bi skrbeti za svoj ugled in za ugled domovine. Tega ugleda pa nikakor ne povečajo, če se maščujejo svojim poraženim in že premaganim političnim nasprotnikom, kajti da bi obtožnica izvirala iz žaljenega pravnega čustva radikalne stranke, tega niti ona sama ne trdi, ker bi jej tega nihče ne verjel. Ali še iz drugega razloga je obtožnica neopravičena in neumestna. Le kdor ima sam čiste roke in mirno vest, sme tožiti in soditi, nikakor pa ne srbska radikalna stranka, kateri se morejo po vsi pravici očitati oni isti grehi, zaradi katerih je sedaj citirala nekatere najinteligentnejših sinov domovine pred forum skupščine. Kdor pozna količjak preteklost radikalne stranke od tistega dne, ko je Pasić razvil zastavo upora, pa do naših dni, ta vé, da ima radikalna stranka na vesti vsaj toliko nezakonitosti, nasilstev in kršenj ustave, kakor vsaka druga stranka v Srbiji, in da njeni prvaki niso ni za las boljši od toženih liberalnih ministrov. To ve ves svet in ves svet se čudi, da se srbski narod da voditi po taki stranki. Zato pa od srca obžalujemo ta iz nizke osvetoželjnosti prouzročeni narodni škandal, kateri je, ne v čast Srbije, provocirala preširna radikalna stranka, škandal, s katerim se je postavila Srbija na nivo Bolgarije in kateri se bo na radikalni stranki in — žal — na celi domovini še bridko maščeval. Škodo od tega počenjanja ima samo narod srbski, na čegar čast in slavo bi morali delovati — a ne delujejo — vsi njegovi sinovi.

LISTEK.

Vrhnja suknja.

Češki spisal Karel Šipek; preložil Vinko.

Svoj čas je mej nas v kavarno zahajal doktor Gubánek. Tega je že jako dolgo, kavarna je sicer še danes, a naša družba je razpadla v črepinje, katerih, mislim, na tem svetu ne zveže noben piskrovezec več.

Posebna lastnost doktorja Gubánka je bila ta, da je imel pozornosti vredno zbirko starih anekdot in mladih sestičin. Zaradi starih anekdot so se ga izogibali in bali, zaradi mladih sestičin pa nič menj. On jih je namreč pravil (anekdote), ali pa je pravil o njih (o sestičinah). Ljubil je vse, jedno za drugo: ko se je namreč jedna omožila, pozvala ga je na svatbo, kjer je snubil drugo; ta se je sčasoma tudi omožila, pri tej priliki se je zaljubil v tretjo, in tako je šlo to po vrsti kakor v kujigi kraljev, kjer se pripoveduje, da je Abraham rodil Izaka, Izak Jakoba itd.

Povprek sta se mu dve udali na leto. To so vam bile bajne svote, katere je doktor Gubánek izdajal

za bele kravate in rokavice, za podplatenje loščenih čevljev, za popravo črne, slavnostne obleke, za šopke in za drugo drobnjav, ki je o veseljah neizogibna.

Tega uniči Monako, tega mala loterija, tega balet, a uzrok finančni katastrofi, ki je često grozila doktorju Gubánku — pa so bile njegove sestičine.

Zaradi jedne dal si je napraviti vrhno suknjo.

Omožila se je zgodaj spomladi. V voz sesti poleg družice v zimski suknji bilo je nemogoče iz estetiških ozirov, brez zimske suknje ni bilo svetovati iz zdravstvenih ozirov; navadna vrhna suknja, s katero je tisti čas sijala doktorjeva oprava, je ravno doslužila, torej ni preostajalo drugega nego skrbeti jej za naslednico.

Takrat so pričeli nositi kratke elegantne vrhnje suknje od sivega blaga, z rudečim pošivom v rokavih. Doktor Gubánek omislil si je tako. Bil je to dovršen izdelek krojaške umetnosti, pristojal mu je kot ulit, Gubánek se ni mogel ločiti od zrkala, ko so mu pri krojaču oblekli to suknjo. Ko je po ulici stopal proti kavarni, imel je glavo vedno obrneno za petinštirideset stopinj, da se je videl v steklih izložnih oken. Skoro se je pomišljal, bi li šel na to svatbo, da bi nevesti ne delal preveč težkega srca.

Vstop v kavarno mej nas je bil podoben tri-

umfu Kaligule. Nova vrhna suknja — za vraga, to je bila novica, ki se ni dala prezirati.

„Ta zasluži, da bi se zanjo plačevalo po dva krajcarja v garderobi“, rekel je nekdo.

„Fej, dva krajcarja! Najmenj štiri“, dejal je drugi s poudarkom.

Kar se dvigne slikar Mazagran ter veli: „Jaz vam povem, kaj zasluži. Ta zasluži, da bi jo nosil Apolo belvederski, a ker se vé, da Apolo belvederski ne hodi sem — zaradi dima — izkažem jej jaz to čast ter jo vzamem nase... Ne bojte se, Gubánek, nič se jej ne zgodi. Isto mero imava. Pripovedovali boste lahko vnukom in pravnukom, da imate suknjo, katero je imel nekoč na sebi slavni Mazagran... Alabonér! To je prav. Kako se prilaga, a se ima tudi česa!...“

Mazagran se je v raznih obratih in vstopih sukal pred zrkalom, drugi pa so mu ploskali.

„Ravno tako sem si mislil dati napraviti, a ni šlo“, klical je slikar.

„A zakaj ni šlo, mojster?“

„Ker sem zahteval od krojača, naj mi jo naredi iz mojega haveloka.“

O haveloku slikarja Mazagrana se je govorilo v poučenih krogih, da mu, ako ga kdaj komu po-

Komí

(751-1)

kateri je dovršil drugo realko, vojašine prost, 22 let star, vešč slovenščine, laščine in nemščine, z šletnim učnim in službenim spricalom, izurjen v trgovini z raznovrstnim blagom, ročen prodajalec, prosi službe v jednaki stroki, katero bi lahko takej nastopil. — Blagovoljne ponudbe naj se pošljejo pod št. „1870“ poste restante Senožec.

Učenec

14—16 let star, krepak, zmožen slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, vzprejme se takej v prodajalnici g. Ant. Trevn-a na Jesenicah, Gorenjsko. Ponudbe naj se pošljejo direktno na g. Antona Trevn-a, trgovca na Jesenicah, Gorenjsko. (754-1)

V Senožecah

na glavnem trgu dadó se v najem razen poštné sobe vsi (741-2)

pritlični prostori

z malim vrtom vred, pripravi za gostilno in prodajalnice, v katerih se nahaja tudi tobakarna. Natančneje se izve pri lastniku gosp. Ivanu Kraker-ju, c. kr. poštarju v Senožecah.

Gvidon Černić

v Dinjanu (Dignano) v Istri prodaja izvrstna črna (700-5)

istrska vina

ki so na dobrem glasu, in sicer terana in burgundca liter po 16 do 18 kr. postavljeno na kolodvoru Dinjanskem.

Za večje cerkveno delo, več oltarjev, se iščeta

dva izurjena pomagača za stuk-mramorna dela.

Delo se začne v začetku meseca avgusta.

Ponudbe je poslati J. Clausen-u, slikarju mestne župne cerkve v Szabadki na Ogerskem. (713-3)

Proda se takoj trgovina z mešanim blagom

s prav dobrim prometom, v lepem kraju Dolenjske, blizu železnice, zaradi družega podjetja pod prav dobrimi pogoji. Treba je takoj položiti 3000—5000 gld. — Več o tem poizve se pri A. Kališ-u na Prešernovem trgu št. 3. (731-3)

V najem se dá kovačnica

z orodjem ali brez orodja: orodje je povsem novo in za dva ognja ter se dá na več let v najem, eventuelno tudi proda ali vse skupaj ali pa samo orodje. Natančneje pogoji izvedó se zadnji čas do 31. julija t. l. pri meni.

Anton Pirnat

posestnik v Gradcu na Dolenjskem (meji Metliko in Črnomljem).

(750-1)

!v Chicago!
k veleznameniti (513-20)
Kolumbovi svetovni mestni
priporočajo najugodnejše kombi-
nirane vozne listke od Ljub-
ljane do Chicago in nazaj I. in
II. razred po gld. 245.—, I. in
II. razred po gld. 370.— in više
Josip Paulin v Ljubljani.
Prospekti vsakovrstnih kombinacij so na
vozni naj se prej zagotovi.

Za štacunarice, prodajalke, natakariče itd.

Fina polt in lepe bele roke so dan-
danasnji naravnost potrebne vsem, ki
imajo opraviti z občinstvom. Neradi
vzprejemamo, oziroma trpimo, da se
nam kaj podaja ali stori usluga od ne-
lepih, rdečih ali hrpavih rok. Nego-
vanje polti nujen je zakon in kot naj-
boljše sredstvo za to se priporoča:

Čisto.

Ugodno.

Doering'ovo
milo

Komad
po 30 kr.

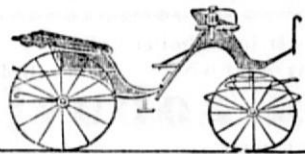
S SOVO

Dobivase
povsod.

To je nepopaceno čisto nevtravno toaletno milo

neprekošene kakovosti, ki radi svoje
voljnosti ne zdela niti najobutnejše
polti in je torej velikega upliva na
lepo, nežno, belo polt, obraz in roke.
— Doering-ovo milo osobito je ceneno
zaradi tega, ker se ga za polovico menj
porabi, nego od drugih ostrih mil, ka-
tera imajo za posledek, da koža zardí
in se poka. (602-1)

Generalno zastopstvo: A. MOTSCH & Co., Dunaj, I, Lugeck Nr. 3.

F. Wisian

sedlar

v Ljubljani, Rimska cesta št. 11

priporoča svojo zalogo gotovih

„landauerjev“, koleselnov in na pol pokritih voz

in izdeluje vsa v njegovo stroko spadajoča dela po najlepšem slogu in nizki ceni. (753-1)

Dr. Mirko Crnčić, kr. javni bilježnik, kot sodnijski poverjenik.

Št. 18 — 1893.
II.

Oglas dražbe.

S tem se daje splošno na znanje, da sem vsled odloka kr. okrajnega sodišča v Zagrebu od 18. junija 1893, št. 19.551 gr. odredil prostovoljno javno prodajo raznovrstnih premičnin in osobito raznovrstnega vina kacihi 561 vedrov z vinskim posodjem, ki spadajo v zapuščino pokoj. Vatroslava Folnegovića, načelnika občine Sessvetske, in sicer na dan

24. julija t. l. ob 8. uri dopoldne in ob 3. uri popoldne a če bi bilo treba, tudi na sledeče dni na lici mesta v Maksimiru, potem v Slanovcu pri Zagrebu, kjer se bodo zapuščinske pre-
mičnine prodajale najboljšemu ponuditelju tudi pod inventarsko cenilno vrednostjo, toda le proti gotovemu plačilu.

Inventar je vsakemu na vpogled v moji uradni pisarni v Za-
grebu, Ilica hiš. št. 28, II. nadstropje.

V Zagrebu, dne 3. julija 1893.

Kr. javni bilježnik kot sodni poverjenik:

Dr. Mirko Crnčić l. r.

(720-3)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 20. julija.

Volilna reforma.

Ni ga skoro dneva, da bi se kak shod ali kaka korporacija ne izrekla za splošno volilsko pravo. Mi teh izjav ne beležimo sproti, ker smo že itak precizirali stališča, na katerih stojé posamične stranke in pa masa prebivalstva, doslej izključena od vseh državljskih pravic, za to pa z dolžnostmi zadostno obremenjena. Pred kratkim je Dunajski dopisnik Praške „Politike“ javil, da izdeluje neki Taafeov privrženec načrt za volilno reformo. Ta vest je spravila levičarje v največjo zadrego. Sedaj poroča isti dopisnik, da vlada ne mara niti o splošni volilni pravici niti o delavskih zbormah kaj slišati, da pa bo predlaganje načrtov gledé volilne reforme drage volje pospeševala, ker bo to najmočnejše orožje, s katerim se namerava braniti levičarskih objemov. Dopisnik pravi, da bo levica storila vse, kar bo Taafe zahteval, samo da ne pride pred zbornico s predlogom o splošni volilni pravici ali o personalni dohodarini. — Mogoče je pač, da poroča „Politika“ resnico, ali posebno verjetno se nam ne zdi, ker ne umejemo, čemu naj se brani Taafe levičarskih objemov, ko vendar vlada po strogolevičarskih načelih.

Nov političen projekt.

Levičarji si belijo glavé, kako bi Čehe potlačili in ugonobili in ker brez vladine pomoči ničesar ne morejo opraviti, kujejo dan na dan nove projekte. S srednjo stranko ni nič, to so levičarji že uvideli, tudi Trutnovska novela nima dovolj prijateljev, toraj — treba izmisliti drug projekt. Monakovska „Allg. Ztg.“ javlja, da bo vlada skušala iz vseh treh čeških veleposestniških skupin, to je iz fevdalcev ter narodnih in ustavovernih veleposestnikov sestaviti novo konservativno stranko. Ta stranka bi imela 70 mandatov in bi — kakor sedaj — imela odločilno moč v deželnem zboru češkem, ako — pravi imenovani list — bo grof Taafe hotel, da se ta projekt izvrši. — Ta skrb, ali bo grof Taafe voljan ustanoviti to novo konservativno stranko, svedoči, da je to samo levičarski projekt. Levičarji vedno čivkajo: Vlada hóti, udari, pritiski z vso silo — brez pritiska, brez nasilstva se nič ne doseže, samo na ta način je rešiti nemško hegemonijo... Sodimo, da je tudi ta projekt nemških lažiliberalev mrtvorjeno dete.

Vnanje države.

Srbska skupščina.

Razprava o ministerski zatožbi se ima danes končati. Čim so ministri zaključili svoje zagovore, jeli so radikalcé pobijati njihova navajanja in če bi bil le deseti del tega res, kar se očita bivšim liberalnim ministrom, zaslužili bi ti vešala — a tožiti in soditi bi jih morali drugi, ne malovredni radikalcé, ki sami niso nikdar zakonov spoštovali. Jedini Garašanin je zavračal zatožbo kot izbruh osvetoželjnosti in povedal, da prava grešnika sta bila regenta, toda radikalcé so ga zavrnil z žalitvijo, da noče on na ta način zvaliti svoje grehe na ramena razkralja Milana. Toliko umazanega perila že dolgo ni bilo pranega v nobenem parlamentu.

Francija in Anglija.

Daleč v Aziji, v Sijamu, unel se je konflikt, kateri bi zamogel postati velikega pomena za razmerje mej Francijo in Anglijo. Teden dni je tega, kar sta dve francoski vojni ladiji pluli po Menamreki do sijamske trdnjave Paknan. Sijamci so začeli na francoski ladiji streljati, so mostvo pobili in ladiji uničili. Iz tega unel se je že resen razpor. Sijamci in z njimi simpatizirajoči Angleži trdijo, da so Francozi konflikt provocirali, ker so z vojnimi

ladjami pluli po Menamu, dasi jim je to po veljavnih pogodbah prepovedano in dasi je sicer reka po posebnem jezui zaprta. Francozi dolže zopet Sijamce, da so konflikt po nepotrebnem provocirali in zahtevajo sedaj, naj plača Sijam nekaj odškodnine in naj dovoli Francozom še neke druge koncesije. Francoska vlada postopa jako energično in misli najbrž anektirati Sijam, čemur bi se interesirani Angleži na vso moč protivili.

Dopisi.

Iz Košanske doline, 18. julija. [Izv. dop.]

(Obrekovanje raz leco.) Navajeni smo od nekdanj, slišati v cerkvi raz leco besedo božjo. A sedaj je pri nas to že prav redka prikazen, prava pravcata bela vrana, navadno se z lece ljudstvo le ščuje in hujška zoper poštene narodnjake. Čujte le, kako in kaj je naš g. kapelan v nedeljo dné 9. t. m. pripovedoval vernemu ljudstvu. Mej drugim je omenjal, da se dandanes nahaja mej nami prav mnogo lažnjivih prorokov, ki se štejejo za olikane, pa so le nesramneži, sebičneži itd. Ti lažnjivi proroki se ne sramujejo radi jednega ničvrednega judeža blatiti ves častivredni duhovski stan. — Kdo ne bi iz navedenega takoj sprevidel, da meri g. kapelan s temi besedami na častite sotrudnike „Slovenskega Naroda“? Ne vem, kje je naš g. duhovnik to pobral, saj nismo še nikdar čitali v omenjenem listu nič tacega, s čimur bi se ves duhovski stan zasramoval. A to še ni vse! Naveletem naj besede, kakor smo jih slišali raz leco. Glasé se tako: „Kar je že obče znano, in kar ti gospodje lažnjivi proroki v svojih zborih nikakor ne tajijo, je njih namen, zatreti sv. vero v vsaki družini, po vsi deželi, po celem cesarstvu. Oni celo branijo opravljati daritev sv. maše in branijo deliti umirajočim sv. zakramente! Ti lažnjivi proroki slepijo ljudstvo in je zapeljujejo. To pokaže se posebno pri volitvah, kakeršne se bodo tudi tu pri nas kmalo vršile. Takrat se prilizujejo in lovijo ljudstvo v svoje zanjke, samo radi tega, da imajo pri tem kaj dobička. Ko se pa slednjič kaj zgodi, se pa odtegnejo in ubogi kmet mora potem sam težko plačevati nasledke svoje lahkovernosti! Le nas duhovnikov se držite, mi jedini vam še pomagamo!“ — Gotovo morajo presedati vsakemu poštemu rodoljubi te besede, za katerih ocenitev nam nedostaje izrazov. Pozivljam Vas, g. kapelan, dokažite, kje in kdaj se je branilo po narodnih naprednjakih katoliškemu duhovniku opravljati daritev sv. maše? Kdaj se je branilo deliti umirajočim sv. zakramente? Je li niste Vi in Vaši predstojniki tisti, ki kratite pravice ubogemu trpinu kmetu s tem, da ne opravljate daritve sv. maše pri podružnicah tukajšnje fare ob cerkvenih shodih!? Je li niste Vi tisti, ki uporabljate Vaš prosti čas za politično hujskanje po gostilnah? Je li niste Vi sami tisti, ki dajete ljudstvu slab vzgled s tem, da ste ob času Vašega velikonočnega izpraševanja hodili po vaseh tukajšnje kaplanije ter obrekovali našega župana in ljudstvo proti njemu hujskali, kar pa je bilo in bode vse zaman, kajti ljudstvo pozna moža poštenjaka, ki si ga je izbralo za svojega župana in ne verjame Vašim besedam, ki izhajajo iz zgolj osebnega sovraštva in političnega nasprotstva. Je li niso neka-

teri duhovniki svoječasno sami raz leco oznanjevali, da se onim, ki berejo „Slov. Narod“ ali „Rodoljuba“, ne bodo delili zakramenti za umirajoče?! — Sedaj Vas vprašam, g. kapelan, pevejte mi, kdo je v resnici lažnjiv prorok? Kdo slepi ljudstvo? Nihče drugi nego Vi sami, g. kapelan, ki na posvečenem kraju neresnico pridigujete in trosite nevednemu ljudstvu pesek v oči, ki na istem kraju hujskate Vaše verne ovčice zoper poštene rodoljube, ki se trudijo v prospeh in blaginjo naroda slovenskega! — Konečno omenjal nam je še g. kapelan, da naj ne gledamo na njih (duhovnikov) dela, marveč le na njih besede! Je li naš Gospod in Izveličar Jezus Krist tako učil? Pomnite, g. kapelan, beseda le miče, a vzgled vleče!

Pokazali ste nam s tem, da ljubite le sovraštvo in prepir mej svojimi ovčicami in ne gojite nikakeršne ljubezni do svojega bližnjaka. Svetovali bi Vam, da nam v prihodnje raz leco oznanujete le kaj o resnicah sv. vere in, bodisi kjerkoli, pripovedujete kaj tacega, kar bi nam bilo v duševni prid, mi Vas zato branimo. O politiki v cerkvi nečemo več slišati: stariši pošiljajo svojo deco zato v cerkev, da bi se v njina mlada srca oblaževalni sad sv. vere vcepil, nam starejšim pa ni treba Vaših nauk. Želimo in zahtevamo, da ne čujemo nikdar več taceh in jednacihih besed raz leco pripovedovati, sicer bomo drugače govorili!

Domače stvari.

— (Spoznanje — ka-li?) Sinočni „Slovenec“ zapisal je v rubriki „Slovstvo“, govoreč o odnosih na Goriški gimnaziji, doslovno sledečo izpoved: „Slovenska mladina je nekoliko zavarovana (sc. proti brezverskim uplivom), ker Slovenec je že po svoji naravi dober katoličan in tedaj ni mogoče, da vero izgubi, dokler je Slovenec.“ — Več ne zahtevamo! Tudi mi smo ves čas našega nesrečnega razkola le to trdili ter zaradi tega zahtevali, da koncentrujemo vse svoje moči v obrambo narodnosti, a uprav zaradi tega križali ste nas dosihdob kot brezverce in zagrizene sovražnike cerkve! Naj se je tedaj to imenitno priznanje zapisalo hoté, ali utihotapilo nehoté v „Slovenca“, vsakako nam je dragocen dokaz, da mi nismo krivi prepira in pri vsaki priliki spominjali bomo na te zlate besede „Slovenčeve“, s katerimi je samemu sebi pokazal pravo pot. Dal Bog, da bi je ne zgrešil nikdar več!

— (Prvi ustanovnik „Radogojev“) postal je znani rodoljub g. Ivan Vilhar v Ljubljani, poslavši začasnemu odboru svoto petdesetih goldinarjev takoj po ustanovitvi društva. Gospod Ivan Vilhar ima za narodne naprave vedno odprte roke, zato nas tembolj veseli, da je poleg mnogih podpor, katere radovoljno deli, spomnil se tudi takoj prevažnega društva. Živio!

— (Začasnemu odboru „Radogoj“) prišlo je nastopno pismo: Ne spomnim se, da bi me bila — pri našem napórnem, národnem delu — kakšna stvar bolj razveselila, kakor ta ustanovitve „Radogoj-eve“! O kako srečna misel in še posebej zdaj v teh zdvajanih in bratomórnih naših razmerah! Bog daj mir in staro ljubav! Bog daj

dari, obdarovanec gotovo ne bode gledal na zobe, ker so mu od starosti izpadli.

Mazagran si na kodrasto glavo koketno nadene cilindar, vtakne roki do palca v žep ter se z usmevom, kateremu se nikdo ni mogel upirati, obrne k Guhánu:

„Gotovo mi je, doktore, ne odrečete za jedno turo po Prikopih. Do Prašne brane in nazaj, nič več. Ne držite se kisle, bodite priljudni.“

Doktor Guhánek je imel slabost, katera sicer blaži. Nemci to imenujejo „šengajst“. Ljubil je umetnost in umetnike. Iskal je njih družbe ter delal prve stopnjice v mecenaštvu. Plačal je tu pa tam večerjo, pomagal z novci, poslušal do konca odklonjeno tragedijo, sekundiral, kadar se je zabavljalo kakemu kritiku, pozival na čaj, skratka, delal se je koristnega gmotno in нравno. — Mazagran je bil že takrat slaven. Na posodo ni prosil, tragedij ni pisal, kritikom ni zabavljaj, zato ni bilo tako lahko prikupiti se mu. Ne čudimo se, da je bilo doktorju Guhánu dosti do časti, da je iste rasti s takim umetnikom, o katerem se je že najmenj dve leti pisalo: „slavno znani“.

„A samo do Prašne brane in nazaj, mojster!“ odgovoril je radovoljno.

„Niti kilometer dalje“, zatrdil je slikar, gizdavo se priklonil ter odšel.

Tisti čas je bila družba v naši kavarni jako mnogobrojna. Okrog mramorne mize pri oknu so se vrstili naslonjači od krivega lesa prav do srede sobe. Mej šestu in sedmo uro je bilo tam najglasneje. Potem so se naslonjači praznili in ob osmih je ostal tam po navadi sam mojster Publikan nad kupom ilustrovanih časnikov. To pot mu je bil doktor Guhánek nehoté družabnik. A jako nemiren, na stolu obračajoč se družabnik, neprestano je povpraševal natakarkje po slikarju Mazagranu, gledal skozi okno, obračal se proti uhodu, nervozno bobnal s prsti ter se jezil nad netočnostjo umetnikovo.

„Mazagran — ta že davno sedi v Tomaževi pivarni“, izpregovoril je naposled Publikan, ker mu je nemirni družabnik postal neznosen.

„Kako more sedeti v pivarni, ko vé, da ga tu čakam. Vrniti mi ima vrhnjo suknjo.“

„Gotovo je mislil, da ste vsak dan pri Tomažu in tudi danes pridete tja. Čaka vas torej tam.“

„A to je nezmisel“, ponovi doktor najmenj petkrat. „To je nezmisel, kako naj grem čez most brez vrhnje suknje. — Prosim vas, g. Publikan,

ko bi vendar le po naključju prišel sem, povejte mu, naj me počaka pri Tomažu, gotovo pridem tja. Samo domov grem po zimsko suknjo.“

Publikan pokima z glavo, iz kupa novin pomoli desnico v slovo, doktor Guhánek pa odide iz kavarne ter koraka po Ferdinandovi cesti proti Sadni ulici. Upal je, da se je utegnil Mazagran zapoznati na promenadi in da ga sreča. Srečal pa je družega znanca, ki mu je o slikarju povedal novico, ki je uničila ubozega doktorja.

„Mazagran? Ravno kar sem govoril z njim, ko je na Platyžu čakal tramwaya. S policijskim koncipistom Brzoradom pojde v Kutnogoro. Tam bodo jutri nekoga usmrtili, kakor gotovo veste.“

„V Kutnogoro — v moji vrhnji suknji?“ zavpije Guhánek. Bil je to izbruh pravične jeze, katero je znanec še podkuril z novico, da je policijski koncipist s slikarjem sklenil, o tej priliki obiskati časlavskega Žžko in Žlebski grad. Slaba je bila nadeja, da se vrne jutri pred večerom in baš jutri o polu štirih je imela siva vrhuja suknja izvršiti svojo svatovsko funkcijo. Malo da se ni Guhánek vrgel na tir konjske železnice. Znanec je vedel svetovati samo to, da bi doktor šel za Mazagranom v Kutnogoro. (Konec prih.)

obilo, obilo hitrega in trajnega sadu! Vsaka imovitejša slovenska hiša prikoči na pomoč! Koliko lahko v le-teh v malem času storiš, če skrčiš količkaj tisto potratno, nenarodno žensko vzgojevanje. — Z Radogojem dobí národ naš številneje krepko in značajno národno inteligencijo, ž njo pa slovenske hčere lepše upe za bodočnost: torej dobro naložen kapital. Mene vpišite, prosim, za ustanoviteljico. Bog in párod! Z odličnim in hvaležnim spoštovanjem Pavlička Resmanova. Velenje, 18. julija 1893. — Beležež z veseljem vedeludni čin rodoljubne gospé, želimo, da najde mnogo posnemovalk.

— (Brate Sokole) opozarjamo na današnji poziv odbora „Ljubljanskega Sokola“, da se udeležé kolikor mogoče obilno slavnosti petindvajsetletnice narodne čitalnice v Kamniku, ki bode v nedeljo dné 23. t. m. Sokolom pridružilo se bode gotovo mnogo drugega narodnega občinstva Ljubljanskega, da praznuje slavnostni dan skupno z vrlimi Kamniškimi rodoljubi.

— (Abiturijentska veselica) sloven. in hrv. učiteljskih in učiteljskih Goriškega, Koperskega, Mariborskega, Zagrebskega in Ljubljanskega učiteljska v soboto dné 22. julija 1893. leta s prijaznim sodelovanjem gg. J. Pavška in J. Nollja ter sl. c. in kr. vojaške godbe domačega pešpolka št. 17 v prostorih starega strelišča v korist „Družbe sv. Cirila in Metoda“ in „Narodne šole“ ima nastopni vsopred: 1.) Dr. B. Ipavec: Overtura iz opere „Teharski plemiči“, svira vojaška godba. 2.) Prolog. 3.) A. Nedved: „Na razstanku“, kantata, moški zbor s tenor-in bariton-samospevom; samospeve pojeta gg. Josip Pavšek in Josip Noll. 4.) Iv. pl. Zajc: „Domovini i ljubavi“, samospev za sopran s spremljevanjem glasovirja, poje gđ. Franjica Vrhunc, spremlja gđ. Jakobina Tomec. 5.) Stritar: „Sreča, poezija in Preširen“, deklamuje gđ. Jakobina Tomec. 6.) Dvořák: „Koncert“ za gosli s spremljevanjem glasovirja igrata g. Svoimir Serajnik in gđ. Roza Hřibál. 7.) F. Stegnar: „Daeva nam pripelji žar“, mešan zbor z ženskim četverspevom pojó gđ.: Ernesta Rekar, Marcelina Vilčnik, Slavka Zwiřn in Marica Camperšek. Prosta zabava. Vstopnina 1 krona. Začetek točno ob polu 8. uri zvečer. Radi blagega namena so preplačila dobro došla. K tej veselici uljudno vabi odbor.

— (Shod hrvatskih in slovenskih abiturijentov v Zagrebu) ne bode dne 25. t. m., nego se je preložil na dan 4. in 5. avgusta, ker na nekaterih gimnazijah zrelostni izpiti do 25. t. m. še ne bodo končani.

— (Prve krone za družbo sv. Cirila in Metoda) zbirajo prav marljivo tudi uredništva družib slovenskih časopisov, posebno Tržaška „Edinost“, Goriška „Soča“, Celjska „Domovina“ in Celovski „Mir“ ter stavljajo svojim čitateljem v izgled „brate iz Kranjske, ki so nabrali po izkazu „Slov. Naroda“ v dveh mesecih nad 3000 prvih kron!“

— (Za „Narodni dom“) v Ljubljani izročil je uredništvu našega lista g. mag. farm. J. R. Hočevnar iz Kranja 15 kron 40 vin. in sicer 10 k. 20 v. nabrane od vesele družbe kegljalcev v Cerkljah pri Kranji in 5 k.: izgubljena stava v Kranji. Živili vrlí darovalci!

— (Odhodno slavnost) priredé vrli podčastniki domačega pešpolka baron Kuhn dné 5. avgusta na Virantovem vrtu, na katero opozarjamo že danes. Sicer bomo pa obširneje poročali v jedni bodočih števil. Želeti je, da bi se vsestranski delalo na to, da se slovesno poslovimo od svojih vrlíh rojakov, ki so priljubljeni v vseh krogih meščanstva.

— (Pevsko društvo „Slavec“) se udeleži po deputaciji z društveno zastavo petindvajsetletnice Kamniške čitalnice. Za veliko pevsko slavnost v Mariboru se je oglasilo do sedaj 37 pevcev, ker se pa udeležuje pevskih vaj do petdeset pevcev, je mogoče, da se bode število do tega izleta še nekoliko pomnožilo.

— (Osobne vesti.) Pri policijskem vodstvu v Trstu imenovani so: Policijski višji komisar J. Budni pol. svetnikom, pol. komisar K. Frenner višjim komisarjem in pol. koncipista F. Ziegler in A. Dolzan pol. komisarjema. — Kancelistom pri okr. sodišči v Gorici je imenovan g. J. Sauli, kancelist v Kanalu; k okrajnemu sodišču v Tržiču (Monfalcone) je premeščen kancelist J. Marega iz Poreča, kancelistom v Podgradu pa je imenovan diurnist Vil. Božič.

— (Vabilo na slavnost 25-letnice) „Národne čitalnice v Kamniku“ dne 23. t. m. Vspored: 1.) O pol 9. uri zjutraj vzprejem došlih zastopnikov vnanjih društev in gostov na kolodvoru. 2.) Skupni zajutrek v restavraciji gosp. Fišerja. 3.) Ob 11. uri sv. maša na Šutni, pri kateri pójé Kamniško pevsko društvo „Lira“. 4.) Ob 1. uri popoldne skupni obed v salonu g. Fišerja. 5.) Ob 5. uri pri Fišerju ljudska veselica, pri kateri sodeluje pevsko društvo „Lira“ in vojaška godba. 6.) Ob 9. uri zvečer ples v čitalničnih prostorih. Vstopnina k veselici 20 kr. Odbor.

— (Posebni vlak iz Ljubljane v Sežano in nazaj,) h glavni skupščini družbe sv. Cirila in Metoda priredi J. Pavlin-ova potovalna pisarna v Ljubljani, pri kateri naj si blagovolé udeležniki pravočasno oskrbeti vozne listke, koji se pa dobivajo tudi pri vseh podružnicah družbe sv. Cirila in Metoda. Posebni vlak odhaja iz Ljubljane ob 6 15 zjutraj (cena tje in nazaj. I. razr. gld. 5 80, II. razr. gld. 4 40, III. razr. gld. 2 90); iz Logatca ob 7 24 zjutraj (gld. 4 40, 3 30, 2 20); iz Rakeka ob 7 51 zjutraj (gld. 3 20, 2 40, 1 60); iz Postojne ob 8 11 zjutraj (gld. 2 80, 2 10, 1 40); iz Šempetra ob 8 39 zjutraj (gld. 2 00, 1 60, 1 00); iz Divače ob 9 15 dopoldne (gld. 1 00, — 80, — 50); ter prihaja v Sežano ob 9 30 dopoldne. Navedene cene določene so za vsako nad štiri leta staro osebo; od več prtljage nego se lahko vzame v voz, plačati je posebej. Povratna vožnja je s posebnim vlakom iz Sežane isti dan ob 3 20 popoldne do Divače, tu prihod ob 3 38 popoldne, odhod ob 8 00 zvečer; prihod v Ljubljano ob 11 00 zvečer. Sicer je pa nazaj-vožnja dovoljena v štirinajstih dneh z vsakim osebnim vlakom (brzovlakom ne) z dvakratnim poljubnim prenehajem proti naznanilu. Čas odhoda v zvezi k posebnemu vlaku imajo sledeče postaje isti dan (26. julija), in sicer: Maribor 2 53 zjutraj, Celje 4 18 zjutraj, Trst (najpripravneje skozi Hrpelje) 7 50 zjutraj, Gorica 7 15 zjutraj, Pulj 5 30 zjutraj, Reka 5 35 zjutraj. Dan preje (25. julija) pa: Kamnik 4 43 popoldne, Zagreb 9 24 zvečer, Celovec 9 06 zvečer, Beljak 11 05 zvečer. Čas povratka v zvezi od posebnega vlaka je pa v isti noči iz Divače proti Gorici ob 8 21, proti Trstu in Pulju (skozi Hrpelje) 7 58, iz Šempetra proti Reki 10 22, iz Ljubljane proti Zagrebu in Mariboru 11 56, proti Trbižu 12 05, proti Kamniku 7 18 zjutraj. Udeleženci z goriške strani, ki se želé udeležiti izleta v Divačo s posebnim vlakom, morajo si oskrbeti vozne listke takoj zjutraj ob dohodu v Sežano pri prireditelju vlaka.

— (Narodna čitalnica v Črnomlju) napravi dne 23. t. m. v gostilni „Grad“ o priliki zaključka kegljanja na dobitke vrtno veselico. Pričetek točno ob 7. uri zvečer. Vstop prost. Ob neugodnem vremenu vrši se veselica v salonu gostilne „Grad“. Vspored: 1.) Koračnica. 2.) Dr. Ipavec: „Ražici“. Poje čitalnični mešani zbor. 3.) J. Bučar: „Tajna tó“. Melodija. 4.) Nagovor predsednika in razdelitev dobitkov. 5.) Bayer: „Papa, Mama“. Polka franc. iz „Puppenfee“. 6.) H. Volarič: „Slovenski svet, ti si krasan“. Poje čitalnični možki zbor. 7.) Fr. Padiera: „Pesnj potpourri“. 8.) A. Foerster: „Ah ni li zemljica krasna?“ poje čitalnični mešani zbor. 9.) Prosta zabava. Vsporedne točke 1., 3., 5 in 7. svira mestna godba pod vodstvom g. Fr. Padiera. Pevske zборе vodi g. Julij Bučar.

— (Okrajna učiteljska konferenca za Logatec) vršila se bode v 31. dan julija t. l. dopoldne ob 9. uri v Planini, koje dnevni red priobčimo v jedni prihodnjih števil.

— (Premembe na Celjski gimnaziji.) Škandalozni prepiri mej nemškimi profesorji na Celjski gimnaziji so znani, saj se je o njih dovolj pisalo. Vlada je silno dolgo premišljala, ali bi posegla vmes ali ne, in naposled se odločila za premeščenje prizadetih kulturenoscev, namreč dra. A. Wretschka, A. Pischeke, dra. A. Sturma in Mihaela Knittla. Prvi trije so premeščeni v nemške kraje, Knittl pa v Gorico. Ker je mož jako dobro znan kot dopisnik Graške „Tagespošte“ in so-trudnik Celjske „Vahtarice“ in ker ni v svojih sredstvih izbiričen nasprotnik, svarimo svoje Goriške rojake že v naprej, zakaj o tem ni dvoma, da bo Knittl namestnik žurnalista Babscha.

— (Pevska slavnost v Mariboru.) Iz Ptuj se nam piše: Ker so vse priprave za veliko pevsko slavnost v Mariboru dne 6. avgusta srečno

dognane, so torej tudi o tej zadevi vsi nam toli prijazni nemški časniki lahko brez vse skrbi. Morebiti da nam še sedaj pomagajo k mnogobrojni udeležbi? Kaj ko bi razglasili, da bode vozil k slavnosti posebni vlak iz Ljubljane in nazaj, ter da bode na tak način vsem obiskovalcem dana priložnost voziti se v ugodnem času in jako po ceni? Da bodo pri pevskem zboru posebno mnogobrojno zastopane naše častite in neustrašive pevke? Da se bodo pri slavnosti zbrali stari in zvesti prijatelji in znanci od blizu in daleč, kateri imajo že več let kot svoje zbirališče ravno našo slavnost? In še morebiti kaj več? S svojim hujskanjem proti pevski slavnosti dosegli bodo nemški listi baš nasprotno od tega, kar nameravajo in mi jim bomo le hvaležni za vsak uspeh, ki ga bodo dosegli v tem oziru. Za vsak uspeh, h kojemu nam boste pripomogli, bomo vam zelo hvaležni. — Toraj na mnogobrojno svidenje dne 6. avgusta v Mariboru!

— (Napad na Slovence.) Minulo nedeljo napadli so nekateri iredentari v Gorici več Slovencev, ko so na železniški postaji izstopili in se hoteli peljati s tramvajem v mesto. Jeden Slovenec je bil na glavi težko ranjen, da so ga morali odnesti v bolnico.

— (Pevsko društvo „Skala“ v sv. Križu) v Tržaški okolici bode imelo v nedeljo dne 23. t. m. ob 11. uri zjutraj svoj osnivalni občni zbor. Novemu boritelju za slovenstvo ob obalih sinje Adrije kličemo srčen Živio!

— (Razpisane ustanove.) Ljudske učitelje na Kranjskem opozarjamo na razpisanih šest Fran Metelkovič ustanov po 42 gld. za učitelje, ki se odlikujejo po gojenji slovenščine in požlahtnjevanji sadnega drevja in na tri ustanove bivšega vrtnarskega društva po 37 gld. 80 kr. za take učitelje, ki se posebno pečajo z šolskimi vrtovi in sadjerejo. Prošnje je vložiti do dne 31. t. m. potom okr. šolskega sveta pri deželnem šolskem svetu v Ljubljani.

Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 20. julija. Uradni list priobčil ministersko naredbo, s katero se dogovorno z ogerskim ministerstvom prepoveduje izvažanje sena, sveže in posušene krme vseh vrst, slame in rezanice preko meje avstrijsko-ogerskega carinskega teritorija. Naredba stopi v veljavo na dan njene razglasitve.

Dunaj 20. julija. „Wiener Ztg.“ naznaja, da je cesar podelil načelniku okrajnega cestnega odbora Jožefu Kržiču v Trbojah zlati zaslužni križec s krono.

Dunaj 20. julija. Akademski senat je relegiral maloruska vseučilišnika Javorskega in Aleksijeviča radi znanih demonstracij proti metropolitu Sembratoviču.

Dunaj 20. julija. Jedenindvajseti mejnarodni žitni semenj vršil se bo tukaj dné 28. in 29. avgusta.

Beligrad 20. julija. Skupščina je vzprejela s 102 glasoma predlog, da je bivše liberalno ministerstvo obtožiti in volila izvrševalni odsek 12 članov.

Pariz 20. julija. Oficijozno se javlja, da se je sijamski vladi dovolil rok 48 ur za odgovor.

Kristijanija 20. julija. Storthing je sklenil, odpovedati pogodbo s Švedsko glede vkupnosti konsulstva in določil, da preneha vkupnost dne 1. januarja l. 1895.

Bruselj 20. julija. V luksemburškem deželnem zboru prouzročili klerikalci velikanski škandal, kateri je bil naperjen zoper židovskega poslanca Frieburga. Liberalci so zapustili dvorano in sklenili, da se ne udeležé sej, dokler jim klerikalci ne dajo satisfakcije. Frieburg pozval zborničnega predsednika na dvoboj.

Santos 20. julija. Na tisoče osob umrlo za žoltenično mrzlico. Ves promet je ustavljen. Na 45, v pristanu usidranih ladijah pomrlo moštvo; 20 ladij je brez kapitanov. V Vormanote umrje vsak dan do 200 osob. Na stotine trupel plava po reki.

Bratje Sokoli!

Dne 23. julija 1893 udeležili se „Ljubljanski Sokoli“ 25letnice obstanka „Narodne čitalnice“ v Kamniku.

Pri naši vseskoljski slavnosti bil je slovenski Kamnik vrlo častno zastopan po obeh svojih narodnih društvih. Dolžnost naša je torej, da vrnemo milo za drago ter pokažemo, da je „Sokol“ povsodi, kjer treba pokazati odločno slovensko lice.

Dolžnost nam pa tudi velevala, da se rečene slavnosti udeležimo čim mnogobrojneje.

Zjutraj ob 7. uri 18 minut odpelje se deputacija z društveno zastavo iz Ljubljane v Kamnik. Zbirališče je ob 7. uri zjutraj na državnem kolodvoru v Spodnji Šiški.

Popoldne ob 1. uri zbirajo se ostali Sokoli v društveni obleki pred „Narodno čitalnico“ na Turjaškem trgu ter odidejo ob 1/2. uri popoldne in corpore s trobentači na državni kolodvor v Spodnji Šiški, od koder se odpeljejo ob 2. uri 5 minut v Kamnik.

Odhod iz Kamnika je ob 8. uri 40 min. zvečer. Vožnja stane tour in retour: za III. razred 71 kr., za II. razred 1 gld. 42 kr.

Bratje Sokoli! Udeležite se osobito popoldanskega izleta kar možno mnogobrojno; komur čas dopušča, gre zjutraj v deputacijo.

Na zdar!

Ivan Hribar,
t. č. starosta.

Dr. Josip Kušar,
t. č. tajnik.

Radein

Zdravilni studenec, ki zlasti ugodno deluje pri boleznih na mehurju in v želodcu in pri protini. Kot osveževalna pijača se odlikuje po veliki množini ogljikove kisline. Bogat, naraven moussaux.

Zdravilnica Radenska slatina.

Pitno in kopelno zdravljenje (železne in slatinske kopeli), hidropatično zdravljenje, masaža i. t. d. Prospekti zastoj in poštne prost.

Ravnateljstvo v kopališči Radincih (Radein, Štajersko).

Zaloga pri Ivanu Lininger-ju in Mihaelu Kastner-ju v Ljubljani. (623—7)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

19. julija.

Pri **Maličih**: Gossman, Neuman, Flohrer, Löwy, Popper, Kohn z Dunaja. — Schwarz iz Prage. — Jaklič, Pamer iz Trsta. — Glas iz Brna. — Schwarz iz Rudolfovega. — Verderber iz Beljaka. — Marenzi iz Kamnika. — Rubasch iz Plzna.

Pri **Slonu**: Goldschmit, Braun, Schmidt, Färber, Pfeifer, Schaub, Lustig z Dunaja. — Stojec iz Vrhnik. — Rautnig iz Gradca. — Milinovits iz Belega grada. — Morawetz iz Beljaka. — Pl. Stobile iz Gorice. — Haynal iz Reke. — Dr. Hubald iz Trsta. — Sever iz Pariza. — Gamlich iz Vipave.

Umrli so v Ljubljani:

18. julija: Jernej Jemc, hišni posestnik, 65 let, Tržaška cesta št. 14, vodenica.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
19. julija	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	736.0 mm. 734.2 mm. 735.0 mm.	13.2° C 22.6° C 15.8° C	brezv. sl. jzh. sl. svz.	obl. jasno jasno	0.00 mm.

Srednja temperatura 17.2°, za 2.2° pod normalom.

Dunajska borza

dne 20. julija t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	97.60	—	97.40
Srebrna renta	97.25	—	96.95
Zlata renta	118.70	—	118.90
4% kronska renta	97. —	—	96.90
Akcije narodne banke	983. —	—	983. —
Kreditne akcije	335.75	—	337. —
London	124.55	—	124.35
Napol.	9.89	—	9.87 1/2
C. kr. cekini	5.89	—	5.87
Nemške marke	61.12 1/2	—	61.02 1/2
Italijanske lire	46.20	—	—
Papirnat rubelj	1.31 1/2	—	—

Dne 19. julija t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192 „ —
Ogerska zlata renta 4%	115 „ 35 „
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128 „ —
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122 „ 50 „
Kreditne srečke po 100 gld.	197 „ 25 „
Rudolfske srečke po 10 gld.	23 „ 30 „
Akcije anglo-avst. banke po 200 gld.	150 „ 25 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	256 „ —

Zahvala.

Za mnoge dokaze srčnega sočutja povodom smrti našega ljubljenelega soproga, očeta, tasta, starega očeta in svaka, gospoda

Jerneja Jémec-a

dalje za častno udeležbo pri pogrebem sprevodu izrekamo vsem p. n. sorodnikom, prijateljem in znancem, osobito darovalcem prekrasnih vencev svojo najtoplejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 20. julija 1893.

(755)

Zalujoči ostali.

Hiša

s pekarijo in žganjarijo

vse v prav dobrem stanju, je na prodaj na Zidanem mostu. Cena je 3000 gld. — Več se izve pri gosp. Ani Bičman v Radečah pri Zidanem mostu. (756)

Poletno stanovanje

v Dolah pri Borovnici, obstoječe iz 4 elegantnih sob in kuhinje, moči je dobiti takoj jako po ceni. — Več se izve pri lastnici Mariji Borštnik, hišni posestnici v Ljubljani, Kurja vas št. 4. (738—3)

Commis

popolnoma izurjen za prodajalnico z mešanim blagom, manufakturst in specerist, **vzprejme se pri** (757)

Antonu Domládiš-u v Ilirski Bistrici.

Dva učenca

ki sta dovršila vsaj 4. razred ali pa prvo gimnazijo in ki sta močna, zdrava, poštenih staršev sinova, **vzprejemem** v svojo trgovino z mešanim blagom pod jako ugodnimi pogoji. (752—2)

Več se izve pri lastniku trgovine gosp. Ivanu Vidmar-ju, trgovcu v Črnem Vrhu nad Idrijo.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1893.

Nastopno omenjeni prihalni in odhajalni časi označeni so v **srednjeevropskem času**.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 05 minut po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenz, Zürich, Genf, Pariz, Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 minut zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 minut dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 minut popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Linc, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 minut zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyru, Ischla, Gmunden, Ischla, Aussee, Pariza, Genfa, Züricha, Bregenza, Inomosta, Zella am See, Lend Gasteina, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 minut dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Inomosta, Linca, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 minut popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 minut zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 minut zjutraj v Kamnik.
" 2. " 05 " **popoldne** v Kamnik.
" 6. " 50 " **zvečer** v Kamnik.
" 10. " 10 " **zvečer** v Kamnik (ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 minut zjutraj iz Kamnika.
" 11. " 15 " **dopoldne** iz Kamnika.
" 6. " 20 " **zvečer** iz Kamnika.
" 9. " 55 " **zvečer** iz Kamnika (ob nedeljah in praznikih).

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej. (12—154)

Ravnokar na svitlo prišlo:

Barvaste črepinje.

Zbirka povestij in pesmij.

V prozi češki spisal J. Vrchlicky.

Prelotil J. Skalar.

85 strani. Cena 30 kr., po pošti 33 kr.

Založil in prodaja (729—3)

J. GIONTINI v Ljubljani.

! Mošt !

Ne kupujte **inozemskih** receptov za mošt, ker s predragi in tudi nepopolni.

Kdor si hoče napraviti sam dobro in zdravo

domačo pijačo

naj se potruži k

Ivanu Sajovitz-u

v Gradci, Murplatz št. 1, „pri črnem psu“,

tam se dobé vsi predmeti, ki so potrebni k temu, in se plača za polovnjak zajedno z receptom samo 5 gld. 50 kr.

Po izrekih in dopisih mnogobrojnih naročiteljev gospoda **Ivana Sajovitz-a**, so isti z njegovim receptom za **napravljanje** mošta jako zadovoljni, ker dobé za **majhen** denar **izboren** mošt. (719—4)

Amerika, Afrika, Avstralij

Ilustrovan vožnji red, zemljevidi, opisi, kakor tudi prospekti najglasovitejših brzo in pošto parobrodskih prog se dobé zastoj pri centralnem bureau za prekomorski promet

W. Raydh & Co., 1 rue au Sucre, Antwerpen.

(703) Treba je natanke povedati, kam se namerava potovati. (3)

Št. 13.063.

Razglas.

Na dan obletnice poroke Nje c. in kr. visočanstva gospé nadvojvodinje Marije Valerije, t. j. 31. dan t. m., **razdeliti je** po sklepu občinskega sveta Ljubljanskega **200 gld. mej petero ubogih vdov Ljubljanskih.**

Prošnje za podelitev teh podpor vložiti je tukaj do **22. t. m.**

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

1. dan julija 1893.

Najcenejši, najelegantnejši in najtrajnejši marmorno-mozajičen in terrazzo-graniten tlak

za oerkeve, krstne kapele, kapele, vestibule, koridore, gredišča, kuhinje, kopalne sobe, verande itd. itd.

priporoča specialna firma

Rella & Comp. na Dunaju,

katera sedaj tukaj in na Gorenjskem opravlja nekaj takih del, ki se izvršujejo po najnižji ceni po gld. 2.50 do gld. 3.50 kvadratni meter v najlepši napravi in z večletnim jamstvom.

Od te firme narejena dela vidijo se tukaj v kopališču v hôteu „pri Slonu“, v Rudolfinumu in v mnogih zasebnih hišah.

Naročila za tukaj in na deželi vzprejema

(746—3)

stavbeno podjetje

Viljem Treo

Marije Terezije cesta šte. 10 v Ljubljani.